

Bevezetés

Vezetés. Követés. Ki akar vezetni? Az „emberek bolondok. Mindnyájan tapasztaljuk ezt, de persze elfelejtjük, hogy mi is emberek vagyunk. Ki akar vezetni ilyen embereket? Nagyon keveset tesznek meg abból, amit a vezetők mondanak, mégis az emberek képesek kritizálni azokat, akik vezetnek. Majdnem lehetetlen feladat a vezetés (mint a magyar nyelv tanulása ☺). Nem is beszélve a felelősségről. Ki akarja vállalni azt a felelőséget, hogy másoknak a lelkére kelljen vigyázni? Ki akar egyáltalán vezetni?

Vezetés. Követés. Ki akar követni? Valahogy vezetésre vágyunk, de nagyon nehéz követni másokat. Bort iszik és vizet prédikál. Mindenki a maga dolgával törődik. A legtöbb vezető a hatalom érdekli és arra törekszik, hogy megmaradjon a hatalma. Ki akar követni? Bízni bennük, hallgatni rájuk, engedelmeskedni nekik, szót fogadni, alávetni magamat...ez már sok. Főleg a mai világban, ahol senkinek nincs joga beleszólni az én életembe. Honnan tudják, hogy nekem mit kéne csinálnom? Hol a szabadságra való jogom ebben? Ki akar (te)hát követni?

Hát nem mondhatjuk, hogy manapság nem aktuális ez a téma, amit látunk a Zsidókhoz írt levélben. Még akkor is, ha más az akkori kontextus, mint a miénk:

- *Az akkori kontextus:* Ne felejtjük el, hogy ezt a levelet a szerző olyanoknak írta, akik üldözést szenvedtek és nagy volt a kísértés, hogy elforduljanak Jézustól és visszatérjenek az ószövetségi áldozati rendszerhez a zsidó templomban. Egy csomó gyakorlati buzdítás van a 13. fejezetben, miután végig Jézusról prédikált a szerző – a tökéletes papsága...a főpapi áldozata, ami egyszer és mindenkorra érvényes...mennyire fontos ragaszkodni a reménység hitvallásához és Jézusra felnézni. Ebben a kontextusban kétszer a vezetőikről esik szó, ami utal arra, hogy valószínűleg egy érzékeny kérdés volt ez köztük. Biztosan nem volt könnyű követni a vezetőiket az üldözésbe, amikor a mártíromság is fenyegette őket.
- *A mostani kontextusunk:* Mostanában nagyon kevesen bíznak a vezetőkben az elmúlt évtizedek történelme miatt, és sok rossz személyes tapasztalatunk is van. Nagyon fiatal vagyok ☺, de nem emlékszem olyan időre, amikor ennyire kevés igazi vezető lett volna a világban. Olyan vezetők, akik mernek vezetni és nehéz, de fontos döntéseket hozni...nem csak azt tenni, ami népszerű és politikailag korrekt. Ma sokkal inkább arra törekszenek a vezetők, hogy megmaradjon a hatalmuk ahelyett, hogy elvégezzék azt, ami tényleg segítene. És úgy tűnik számomra, hogy az emberek sem akarják követni a vezetőiket. Tudják, hogy vezetőkre van szükségük, de amikor fellép és vállalja valaki a vezetést, inkább lelövik minél hamarabb. Egy individualista (énközpontú) világban élünk, ahol az egyéni jogaim fontosabbak bármi másnál – ne mondd meg nekem, hogy mit kell csinálnom! Szerintem naivak vagyunk, ha azt gondoljuk, hogy ennek nincs hatása arra, ahogyan a gyülekezeti vezetőinkhez viszonyulunk.

Ennek a fényében 3 kérdésről szeretnék beszélni ma:

1. Ha szeretnénk jól megérteni a felolvasott verseket, meg kell értenünk, hogy mi a lelki vezetés és miben különbözik attól, ahogy a világ érti a vezetést.
2. Mit mondanak ezek a versek a lelki vezetőknek?
3. Mit mondanak ezek a versek a követőknek (tanítványoknak)?

Mi a lelki vezetés?

Kezdjük a lelki vezetéssel. Rengeteg jó definíciója létezik a vezetésnek. Az egyik legismertebb így hangzik: *A vezetés hatás, egy személy képessége arra, hogy valaki másra hatással legyen.*

A hatás arra a tehetségre vonatkozik, ami által a vezető másokat befolyásol, azaz gondolatainkban vagy viselkedésünkben változást idéz elő. Ez jöhet pozícióból, képességből, kapcsolatból vagy személyiségből. Az vezet, aki másokra hatással van, tekintet nélkül a hivatalos pozíciójára.

Ha valaki azt gondolja magáról, hogy vezető, de senki nem követi, amikor elindul egy úton, akkor tulajdonképpen csak gyalogol! Csak turista! De az ellentéte is igaz. Ha gyalogolsz és mások követnek téged, akkor vezetsz! (Vagy csak csinos vagy! ☺) A vezető hatással van másokra, akár szeretne, akár nem. Csak az a kérdés, hogy jó irányba vagy rossz irányba fog vezetni. A világban befolyást próbálnak megszerezni a legtöbben és arra törekcsenek, hogy erősen használják a saját céljaik érdekében. Jók lehetnek ezek a célok, de sajnos gyakran önzőek.

Szóval, miben különbözik ettől a lelki vezetés? Persze a lelki vezetésben is szerepel a befolyás, de nem mindegy, mi a célja. Hadd mondjam el két definícióját a lelki vezetésnek:

- *A keresztyén vezető egy olyan személy, aki Istentől kapott képességekkel és Istentől kapott felelősséggel hatást gyakorol Isten népének egy adott csoportjára Isten céljai megvalósításának az érdekében.* (Bobby Clinton)
- *Az vezet lelki módon, akinek vezetése által Isten terve valósul meg.* (Henry Blackaby)

A bibliai vezetés lényege az a képesség, hogy hatást gyakoroljunk Isten népére Isten céljai elérésének érdekében. Attól lesz valaki jó vezető - legalábbis a bibliai mérce szerint jó vezető - ha olyan irányba vezet másokat, melyet Isten szabott meg. Ha Isten célja érdekében gyakorol befolyást.

Nagyon fontos mindnyájunknak megérteni, hogy Jézus a Feje az Egyháznak és a gyülekezetünknek. Ő a Felsővezetőnk. Pál írt erről a lekciónban elhangzott Efezus 4-ben. Azért adta a vezetőket a gyülekezetnek Jézus, „*hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra.*” (12-13) És a 15. vers azt mondja, hogy Jézus a feje a Testnek, mint sok más újszövetségi versben. Ezért az igazi lelki vezetésnek mindig Jézusra kell mutatnia! És Jézusnak kell láthatónak lennie a gyülekezeti vezetőink mögött, mert Ő a Felsővezetőnk!

Ennek a fényében mehetünk tovább. Most nézzük meg, hogy számunkra mit jelentenek ezek a buzdítások a levélből!

Mit mondanak ezek a versek a lelki vezetőknek?

Először, mit mondanak ezek a versek a lelki vezetőknek? Mielőtt bárki kikapcsol, mert azt gondolja, hogy ő nem lelki vezető, hadd mondjak valamit erről. Majdnem mindenki hatással van valakire az életében. Legalább egy valaki figyel rád és arra, ahogyan élsz. Ez azt jelenti, hogy bizonyos mértékben „vezető” vagy. Még akkor is, ha nem vagy természetes vezető és nincs vezetés személyiséged illetve ajándékod. Ne feledd: ha gyalogolsz és legalább egy valaki követ téged, akkor vezetsz! Pozitív hatással lehetsz másokra, akik követnek téged. Ha Jézust követed, akkor felelősséged van Jézusra mutatni nekik, akár szeretnéd elfogadni ezt a felelősséget, akár nem.

Ez az egész egy kicsit hasonlít az evangélista lelki ajándékához. Nem sok embernek van evangélista ajándéka, de mindnyájunknak, akik Jézust követjük, elhívásunk van arra, hogy

“evangélizáljunk”, azaz, hogy elmondjuk az örömhírt (“evangéliumot”) másoknak. Szóval ha nincs is evangélista ajándékos, mégis van felelősséged beszélni másokkal Jézusról és arról, hogy mit tett és tesz az életedben. Ugyanígy, ha nincs vezető ajándékos, mégis van felelősséged “vezetni” azokat, akikre hatással vagy, akik figyelnek rád, akik követnek téged bizonyos tekintetben.

Erről jutott eszembe a Forrest Gump című film. Abban a filmben van egy pont, amikor egy szomorú esemény után Forrest Gump csak elkezd futni (futás ☺). Végigfut Amerika nyugati partjáig, visszafordul és végig a másik partjáig. Közben egy csomó ember kezd utána futni ...követik, mert azt gondolják, hogy valami fontos ok miatt fut. Amikor elege van a futásból, Forrest egyszer csak megáll az út közepén. Mindenki várja, hogy mit fog szólni. Forrest néz rájuk és azt mondja: “Elég fáradt vagyok. Azt hiszem, most haza megyek.” Ennyi! Vártak vezetésre, de Forrestnek nem volt semmi mondanivalója.

Nekünk van mondanivalónk, ha Jézust követjük. Szóval lehet, hogy Isten szeretne szólni hozzád ezeken a verseken keresztül, ha még nem látod magadat vezetőként.

Olvassuk újra a 7. és 8. verset – *Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljete életük végére, és kövessétek hitüket. Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.* Az kérdéses, hogy pontosan kiktől írt a szerző – olyan vezetőkről, akik már meghaltak, vagy olyanokról, akik még éltek akkor, és először hirdették az evangéliumot nekik. Az is lehet, hogy mindkettő igaz. Valószínűleg már kivégeztek bizonyos vezetőket az üldözés során. Könnyen lehet, hogy mások, akik először hirdették az örömhírt nekik, szintén efelé haladnak. Mindkét helyzetben két gondolat fogott meg engem a 7. versben – Isten Igéjének fontossága és az, hogy mennyire fontos egy lelki vezetőnek jó példát mutatni arra, hogy mit jelent hit szerint élni és jól befejezni az életet mint vezető. (Gondolom, hogy még hosszú ideig nem kell figyelni András életének a végére. ☺)

A lelki vezető életének és vezetésének útmutatója Isten Igéje kell, hogy legyen. Folyamatosan meg kellene osztani az Igét azokkal, akiket vezet. Az nem véletlen, hogy hétről hétre Igét hirdetnek az istentiszteleten András, Laci és mások. Fontos feladata bármilyen lelkésznek vagy más lelki vezetőnek az, hogy beszéljen az Igeről. Ebben is példát mutatnak nekünk az életükkel → Jézusra mutatnak az Igen keresztül.

Szerintem nem véletlenül írt a szerző arról a 8. versben, hogy Jézus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Krisztus központi fontosságát újra hangsúlyozza úgy, mint a 12. fejezetben, miután hosszan írt a hit sok ószövetségi példájáról a 11. fejezetben. A 12:2-ben buzdította a Zsidókat és minket, hogy nézzünk fel Jézusra. Mint lelkészek, presbiterek, szolgálati vezetők, házicsoport-vezetők és más vezetők bármilyen szinten, Jézusra kellene mutatnunk azoknak, akiket vezetünk az Igen keresztül is. Ne feledd, hogy Ő a Felsővezető a gyülekezetünkben. Rá kell mutatnunk mindabban, amit mondunk és cselekszünk.

Henry Nouwen *Jézus nevében* című könyvében így ír erről:

Nem elég, ha a holnap lelkészei és szolgálattevői erkölcsös, képzett, emberbarát, és korunk szükségéi dolgában találékony emberek. Ez mind nemes és lényeges dolog, de ezektől az ember még nem lesz keresztény vezető. A központi kérdés az, hogy a holnap vezetői valóban Isten emberei-e, olyanok, akikben izzik a vágy az iránt, hogy Isten jelenlétében lakjanak, és Isten hangját hallgassák. ... Hogy aztán minden egyes szavuk, minden tanácsuk és kidolgozott stratégiájuk egy olyan szívből fakadhasson, mely Istent bensőségesen ismeri ...

A keresztény vezetőktől több kívántatik meg, mint csupán az, hogy korunk égető kérdéseiben jól informáltak és napra készek legyenek ... Vezetői munkájuk tekintetében állandó és bensőséges kapcsolatban kell, hogy álljanak a megtestesült Igével, Jézussal. Szavaik, tanácsaik és útmutatásuk mind ebből a forrásból kell, hogy táplálkozzanak.”

Arisztotelész ezt írta: *Aki soha nem tanult meg engedelmeskedni, nem lehet jó parancsnok.* Más szóval a legjobb lelki vezetők jó követők, Jézus követői. Olyan életet élnek, amit érdemes követni, mert mutatják az utat Jézushoz, és azt, hogy mit jelent követni és imádni Őt. Ha mások figyelnek arra, hogyan élnek a hitüket, és mások utánozzák a hitüket, jó példát kellene mutatniuk arról, hogy mit jelent megmaradni Jézusban és a kegyelme által élni. Az biztos, hogy a vezető tökéletessége nem lesz példa. Minden vezető hibázik és bűnt követ el. Ugyanannyira nagy szüksége van Jézus kegyelmére az életében, mint bárki másnak. Hitelesen és őszintén kellene mutatni ezt is, hogy példakép legyen a hitük.

A 17. vers is elgondolkodtató lelki vezetőknek. *...ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak.* Isten előtt nagy felelőssége van a lelki vezetőknek, hogy vigyázzanak azokra, akiket rájuk bízott Isten. Pál apostol figyelmeztette az efezusi gyülekezet vezetőit erre, amikor elbúcsúzott tőlük az ApCsel 20-ban: *Viseljetez gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett. Tudom, hogy távozásom után dühös farkasok jönnek közétek, akik nem kímélik a nyájat, sőt közületek is támadnak majd férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat. Vigyázzatok azért!*

A Zsidókhoz írt levél szerzője sokat foglalkozott azzal a témával, hogy a hívők ragaszkodjanak a hitükhöz és tartsanak ki végig. A 10:23,36-ban azt írta, *A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett. ... Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígéret.* A lelki vezetőink vigyáznak ránk azért, hogy a lelkünket védjék és nekünk segítsenek, hogy hűségesen kitartsunk a hitünkben az életünk végéig.

Ez egy nagy teher, amit el kell viselnie minden lelki vezetőnek. Minden követőnek kellene emlékezni erre is. Na most mindennek a fényében nézzük azt, hogy mit mondanak ezek a versek a követőknek (tanítványoknak).

Mit mondanak ezek a versek a követőknek (tanítványoknak)?

Először is, az író azt mondja, hogy ne feledkezzünk meg a vezetőinkről. Figyeljünk az életükre, esetleg ahogyan befejezik azt. És kövessük a hitüket. Más szóval figyeljünk arra, ahogy Jézust követik, és ugyanúgy éljünk, Jézusra felnézve mindvégig. Már eleget beszéltem erről. Menjünk tovább!

Utána a 17. versben azt írja – *Bízzatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk ... Hadd tegyék ezt örömmel és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra.* A Károli így fordította ennek a versnek az első részét – *Engedelmeskedjetez előljáróitoknak és fogadjatok szót!* Bízzatok bennük, hallgassatok rájuk, engedelmeskedjetez nekik...végül vessétek alá magatokat! Micsoda?! Mindez benne van a két görög szóban, amit használ az író. Hát ez elég magas kihívás számunkra a mai individualista világban. De ha igazán szeretnénk követni Jézust, el kell fogadnunk, hogy a lelki vezetőinket is Ő helyezte az életünkbe. A vezetőink mögött kell látnunk Jézust, mert végül Jézusban bízunk, nem a vezetőinkben. De ha Jézus őket helyezte az életünkbe, alázatosan kell bízunk abban, hogy használni fogja őket az életünkben az Ő céljai érdekében.

Gyakran két veszélyt láttam, ahogy a gyülekezeti tagok nézik a vezetőiket, különösen a lelkészeiket. Az első akkor történik, amikor egy pienesztálra emelik őket és majdnem imádják őket Jézus helyett. Előbb vagy utóbb csalódást fognak okozni, mert ők is bűnösök. Ha Jézusra fókuszálunk a vezetőink mögött, és végül az Ő bennük való jelenlétében és munkájában bízunk, akkor sokkal kevesebb esély van arra, hogy csalódást fognak okozni. Ugyanolyan gyengeségeik vannak nekik, mint nekünk, és el kell fogadnunk ezeket, miközben ők is Jézusra mutatnak és példát adnak abban, hogy mit jelent Jézusban maradni és a kegyelme által élni.

A másik veszély, hogy csak a vezetők gyengeségeire figyelünk és folyamatosan kritizáljuk őket, mert nem vezetnek helyesen a mi véleményünk szerint. Sajnos túl sok példát láttam már arra, hogy szétetek gyülekezetek ilyen hozzáállás és viselkedés miatt. Remélem, hogy soha nem fogom ezt tapasztalni itt Gazdagréten.

Szerintem ezért is buzdítja a Zsidókat a 17. versben, hogy *tegyék ezt örömmel és ne sóhajtozva*. Ha bízunk abban, hogy a vezetőink igazán keresik Jézust és az Ő akaratát...ha bízunk abban, hogy őszintén illetve komolyan vigyáznak ránk és a lelkünkre, akkor bízunk kell abban, hogy rajtuk keresztül fog cselekedni Jézus. A legjobbat kellene feltételezni a szívükről, nem a legrosszabbat, ha jelen van Jézus az életükben. Fel kellene tételeznünk, hogy őszintén imádkoznak és kérik, hogy Jézus vezesse őket, amikor döntéseket hoznak a gyülekezetben. Lehet, hogy egy-egy döntést nem fogunk megérteni rögtön, de bízunk kell abban, hogy ilyenkor is Jézus akaratát és a nekünk való legjobbat keresik.

Ez nem jelenti azt, hogy ők tökéletesek és soha nem fognak hibázni vagy tévedni. Sőt: meg kell érteni és el kell fogadni, hogy néha fognak tévedni. De adjuk meg nekik is ugyanazt a kegyelmet, amit mi folyamatosan kapunk Jézustól, amikor mi is tévedünk és bocsánatot kérünk.

Ilyen hozzáállással tudunk bízni bennük, hallgatni rájuk, engedelmeskedni nekik és még alá is vetni magunkat, mert tudjuk, hogy végül Jézusban bízunk, és nem bennük. Bizhatunk abban, hogy a szívükben cselekszik Jézus, ahogy igyekeznek vigyázni ránk és vezetni minket.

Nem hiszem, hogy véletlenül írja a szerző a 18. és 19. versben, hogy *imádkozzatok értünk mert ... mindenben helyesen akarunk eljárni!* Mindnyájunknak rendszeresen kellene imádkoznunk a lelki vezetőinkért.

Befejezésül kérném, hogy imádkozva gondoljátok végig a következőket: Mondhatják-e rólad a vezetők a gyülekezetünkben, hogy öröm számukra vezetni téged, vagy inkább sóhajtozást okozol? Hogyan érzi magát egy vezető, miután veled találkozott, veled beszélt telefonon vagy emailt kapott tőled? Bátorítva érzi magát, amikor a hitedre gondol, vagy csüggedtnek a kritikád és a negatív hozzáállásod miatt? Mennyire gyakran szoktál köszönetet mondani a vezetőinknek a szolgálatért és az "áldozatért"? Mennyire gyakran imádkozol Andrásért, Laciért, Anitáért és a presbiterekért? Mennyire gyakran imádkozol a szolgálati vezetőkért és a házicsoport vezetőkért?

A vezetőktől kérdezném: Milyen hitpéldát mutatsz mostanában azoknak, akik követnek téged? Mennyire mutatsz Jézusra a vezetésedben? Mennyire jó példát mutatsz arról, hogy mit jelent megmaradni Jézusban és a kegyelme által élni? Mennyire motiváló a te példaképed azoknak, akiket vezetsz, hogy ragaszkodjanak a reménység hitvallásához és kitartsanak a hitükben az élet végéig?

Szüksége van a gyülekezetünknek olyan vezetőkre, akik Jézusra mutatnak! Ennek a városnak és az egész országnak is szüksége van olyan vezetőkre, akik először követők, akik Jézusra felnéznek és mutatnak!

Ha bárki érzi, hogy rendbe kell tenni valamit, esetleg bocsánatot kell kérni valakitől, a kegyelem itt van. Jézus vár rád az úrvacsorán (délelőtt), a dicsőítés és válaszadás során (este).

Vezetés. Követés. Isten segítsen mindnyájunknak, hogy Jézus vezetését kövessük és kitartóan felnézzünk (Jézusra), amíg vezetünk és követünk! Ámen!